

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 283/05-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. decembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Z. P., so sídlom N., zastúpenej advokátkou JUDr. G. K., N., ktorou namietala porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 37 ErNr/1530/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. novembra 2005 doručená sťažnosť Z. P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného

súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 ErNr/1530/03.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka je v procesnom postavení oprávnenej v exekučnom konaní vedenom na okresnom súde pod označenou spisovou značkou a tvrdí, že v uvedenom konaní dochádza k dlhotrvajúcim priet'ahom v dôsledku čoho bolo porušené aj jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V odôvodnení sťažnosti ďalej sťažovateľka uviedla, že 10. novembra 2003 podala „... návrh na exekúciu na exekútorský úrad JUDr. B. P., kde je konanie vedené pod sp. zn. Ex 079/2003. Vo veci exekučného konania boli podané námietky zo strany povinného datované 22. 12. 2003.

Zo strany súdu konajúceho v exekučnom konaní o týchto námietkach nebolo ku dnešnému dňu rozhodnuté.

Dňa 4. 10. 2005 bola prostredníctvom právnej zástupkyne zaslaná písomná urgencia na konajúci súd. Rozhodnutie súd však nevydal.

Vo veci podľa môjho názoru dochádza k priet'ahom v konaní od podania návrhu uplynuli už takmer dva roky, čím mi zo strany súdu bol zapríčinený stav právnej neistoty a porušené moje základné ústavné právo.

V dôsledku stavu právnej neistoty, úzkosti a neprijemností vyplývajúcich z predlžovania exekučného konania, môžem konštatovať, že som utrpela nemajetkovú ujmu. Medzičasom mi náhle zomrel manžel, ktorý bol aj živiteľom našej rodiny a som nečakane v zlej finančnej situácii, žijúc s dvoma maloletými deťmi. Pretrvávajúcim protiprávnym stavom v prípade priaznivého rozhodnutia, mi je bránené disponovať finančným obnosom, ktorý by bol v tejto situácii prospešným najmä čo sa týka vykrytia existenčných problémov a potrieb mojich maloletých detí. Preto sa i nejaví byť dostačujúcim konštatovanie, že došlo k porušeniu môjho práva podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. (...)

Na základe uvedeného žiadam, aby mi bola priznaná aj nemajetková ujma prostredníctvom primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50.000,- Sk (...)

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní jej sťažnosti a jej prijatí na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1.) Okresný súd Bratislava V svojim postupom v konaní vedenom pod sp. zn.: 37 ErNr/1530/03, porušil zákonné právo Z. P. s miestom podnikania N., (...) na prerokovanie jej veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2.) Okresnému súdu Bratislava V sa zakazuje pokračovať v porušení práva Z. P. s miestom podnikania N., (...) na prerokovanie jej veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vo veci vedenej pod sp. zn.: E 168/00 a prikazuje sa mu, aby v tejto veci konal.

3.) Z. P. s miestom podnikania N., (...) sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sume 50.000,- Sk (slovom päťdesiat tisíc Slovenských korún).“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa na neverejnom zasadnutí a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Odmietnuť môže aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd požiadal okresný súd o oznámenie účastníkov konania vo veci sp. zn. 37 ErNr/1530/03. Z informácie okresného súdu vyplýva, že vo veci sp. zn. 37 ErNr/1530/03 sú účastníkmi konania A. – S. p., a. s., ako oprávnená a M. M. a spol., ako povinní.

Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu je sťažnosť zjavne neopodstatnená aj v takom prípade, ak je podaná proti orgánu verejnej moci, ktorý v danom prípade vo veci označenej v sťažnosti nekoná, prípadne ani nekonal, a preto medzi jeho postupom a namietaným porušením základného práva nie je žiadna príčinná súvislosť (m. m. IV. ÚS 79/04, I. ÚS 98/04, IV. ÚS 129/05).

Sťažovateľka tvrdí, že porušovateľom jej základného práva je okresný súd. Ústavný súd pred predbežným prerokovaním jej sťažnosti však zistil, že označený okresný súd nemôže byť porušovateľom týchto práv sťažovateľky, lebo vo veci, ktorá je uvedená v sťažnosti (v úvodnej časti, v odôvodnení aj v návrhu na rozhodnutie vo veci samej), okresný súd nekoná.

Ústavný súd pripomína, že je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje najmä na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv [(čl. 2 ods. 2 ústavy) napr. III. ÚS 2/05].

S ohľadom na uvedené zistenia ústavný súd konštatuje, že v danom prípade medzi namietaným postupom orgánu verejnej moci (okresného súdu) a sťažovateľkou označeným základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právom na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je žiadna príčinná súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ na záver o možnom porušení uvedeného základného práva.

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti odmietol sťažnosť podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2005